

കൈതാക്കാലം

വചന വിശ്ലേഷണം

കൈതാക്കാലം അഞ്ചാം ഞായർ

ധനവാദം ലാസറും

ലൂക്കാ 16,19-31

ലൂക്കയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ സമ്പത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഉപമയാണിത്. ദൈവനായ ധനികന്റെ ഉപമയുടെ രണ്ടാം ഭാഗമാണ് ഈ ഉപമയെന്നും പറയാം. കാരണം, “ദൈവസന്നിധിയിൽ സമ്പത്തു ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാതെ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ സമ്പത്ത് ശേഖരിച്ചുവെച്ചു” (ലൂക്ക 12,21) വന്നാണ് ദൈവനായ ധനികനെക്കുറിച്ച് ആ ധനികന്റെ അനിയനാണ് ഒന്നും ആർക്കും കൊടുക്കാതെ എല്ലാം സ്വന്തമായി അനുഭവിക്കുന്ന ഈ ധനവാൻ.

ധാർമ്മികമായി ഈ ധനവാൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല (He is not morally wrong). ദരിദ്രനായ ലാസർ ധാർമ്മികമായും ഒരു നന്മയും ചെയ്തിട്ടില്ല (Lazar is not morally right). ധനവാന്റെ ജീവിതത്തിലെ വീഴ്ച എന്താണെന്ന് ധനികനായ അധികാരിയോട് ഈശോ പറയുന്നുണ്ട്. നിത്യജീവൻ അവകാശമാക്കാൻ നിയമങ്ങളെല്ലാം അനുസരിച്ചാൽ പോര. മറിച്ച്, പങ്കുവയ്ക്കുകയും വേണം. ഈശോ പറയുന്നു, “നിനക്ക് ഒരു കുറവുണ്ട്, നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്ക് നിക്ഷേപമുണ്ടാകും. അനന്തരം വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്കുക” (18,22).

സമ്പത്തിന്റെ വിനിയോഗമാണ് സുവിശേഷത്തിലെ പ്രമേയം. ദൈവം ദാനമായി നൽകുന്നതാണ് സമ്പത്ത്. “ദാനമായി കിട്ടിയതെല്ലാം നിനക്ക് സ്വന്തമായെന്നുള്ളത്” എന്ന പൗലോസ്സ്ത്രീഹായുടെ ചോദ്യം നാം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. എങ്കിൽ ദാനമായി കിട്ടിയത് ദൈവത്തിനും ദൈവജനത്തിനുമായി പങ്കുവയ്ക്കണം എന്നാണ് ഈശോ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

മൂന്നു ചിന്തകൾ:

1. ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ ഈശോ പറയുന്നു, “മകനെ നീ ഓർമ്മിക്കുക.” എന്താണ് ഓർമ്മിക്കേണ്ടത്? എനിക്കുള്ളതെല്ലാം ദൈവദാനമാണെന്നും, എന്റെ ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞുള്ളതെല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളതാണെന്നുമുള്ള സ്മരണം. ധനവാൻ നഷ്ടമായത് ഈ സ്മരണയാണ്. ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് മരുന്നതാണ് ധനവാൻ ചെയ്ത തെറ്റ്. ഓർമ്മ നഷ്ടമാകുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗമത സ്വന്തമാകും. ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ കാണുന്ന ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ് ഓർമ്മയുടെ നഷ്ടപ്പെടലാണ്. എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുവളർത്തി

ലാസർ = എലിലാസർ
എലിലാസർ = ദൈവം സഹായിച്ചു
അതായത്,
'ലാസർ = ദൈവം സഹായിച്ചു'

കൈതാക്കാലം / അഞ്ചാം ഞായർ / ലൂക്കാ 16,19-31

ഖുശ്യാനുവിരുന്നിൽ
 പിതാവായ
 രാജാഹരതിന്റെ
 മടിച്ചിലിരിക്കാൻ ഉള്ള
 സൂത്രവാക്യം,
 “ഏറ്റിൻ
 ഓണുന്ന നന്മകൾ
 ഓരുണുഭരതാടെ,
 സ്നേഹഭരതാടെ
 ചെയ്യൂമ്.”

യത് എന്റെ മാതാപിതാക്കളാണെന്ന ഓർമ്മ, ഒരുമിച്ച് കളിച്ചുവളർന്നവര
 വരാൻ എന്റെ സഹോദരങ്ങൾ എന്ന ഓർമ്മ, കൊണ്ടും കൊടുത്തും
 വളർന്നവരാൻ എന്റെ അയൽവാസികളും നാട്ടുകാരും എന്ന ഓർമ്മ,
 അനേകരുടെ ഔദാര്യം കൊണ്ട് പഠിച്ച് വളർന്നതാണ് ഞാൻ എന്ന ഓർമ്മ,
 ഇങ്ങനെ എത്ര ഓർമ്മകളാണ് എനിക്കുണ്ടാകേണ്ടതും എന്നെ നയിക്കേ
 ണ്ടതും. സ്വാർത്ഥത വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മകളിൽ മറവിയുടെ ചാരം
 വീഴും. ഓർമ്മകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ജീവിതം അർത്ഥ ശ്യൂനമാകും,
 അൽഷൈമേഴ്സ് ബാധിച്ച വ്യക്തിയെപ്പോലെ. മരണം വരെ നിലനിൽക്കേ
 ണ്ടതാണല്ലോ ഓർമ്മകൾ. ഓർമ്മകളുടെ നഷ്ടം ജീവിതങ്ങളുടെ നഷ്ട
 മാണ്. ധനവാൻ നഷ്ടമായത് ജീവിതമാണ് - നിത്യമായ ജീവിതം!

2. ഇരുപത്തിമൂന്നാം വചനം പറയുന്നു, “അവൻ നരകത്തിൽ പീഡി
 പ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; ദൂരെ അബ്രാഹത്തെയും
 അവന്റെ മടിയിൽ ലാസറിനെയും കണ്ടു. നോട്ടവും കാഴ്ചയും. ധനവാൻ
 ഭൂമിയിൽ പട്ടും മൃദുലവസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ച് സുഭിക്ഷമായി ഭക്ഷിച്ച്
 നോട്ടവും കാഴ്ചയും നഷ്ടമാക്കി. ആരേയും നോക്കിയില്ല; കണ്ടില്ല. സുഖ
 സമൃദ്ധിയിൽ മനുഷ്യൻ പലപ്പോഴും നഷ്ടമാകുന്നത് നോട്ടവും കാഴ്ച
 യുമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ നോക്കാനും ചുറ്റുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ
 കാണാനും സാധിക്കാതെ പോകുന്നു. “ദർശിക്കുന്നവനെ സ്പർശിക്കാ
 നാകൂ” എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ. കാണുന്നവനെ അവരുടെ മനസിനെ തൊടാ
 നാകൂ. ദരിദ്രർ എല്ലായിപ്പോഴും എല്ലാം കാണുന്നു. കാഴ്ചയും നോട്ടവും
 മാത്രം സ്വന്തമായുള്ളവർ, ബാക്കി പലതും സ്വന്തമായില്ലാത്തവർ. ധവ
 നാൻ നോട്ടവും കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ, ബാക്കിയെല്ലാം സ്വന്തമായി
 ട്ടുള്ളവൻ... വേദനയും കഷ്ടപാടും അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണ് നോട്ടവും
 കാഴ്ചയും ഉണ്ടാകുക. ധനികനെപ്പോലെ പീഡകളിൽ മാത്രം നോട്ടവും
 കാഴ്ചയുമുള്ളവരാകാതെ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടു കാണാൻ നമു
 ക്കാകണം. മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനകൾ കാണാൻ, നല്ല സമരിയക്കാരനെ
 പോലെ മനസ്സിലിയാൻ നമുക്കാകണം. ഈ കാഴ്ചയും മനസ്സിലിവുമാ
 ണല്ലോ കാരുണ്യപ്രവർത്തികൾ. നമുക്ക് കാണാനും നോക്കാനും കഴി
 യട്ടെ...

3. ദരിദ്രരെ അവഗണിച്ചു എന്നതാണ് ധനികൻ ചെയ്ത തെറ്റ്. മറ്റു
 ള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാനാണ് സമ്പത്ത്. ഒറ്റക്കനുഭവിക്കാനല്ല, ധനി
 കരും ദരിദ്രരും തമ്മിൽ പാലം പണിയാനാണ് മനുഷ്യൻ സമ്പത്ത് നൽകു
 നത്ത്. സാധാരണ സമ്പത്ത് വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ആർത്തിയും പിശക്കും
 കൂടും. അതിനെയാണ് ഈശോ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. കിട്ടിയ സമ്പത്ത്
 വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. എന്നാൽ വർദ്ധിച്ച സമ്പ
 ത്തെല്ലാം ഒറ്റക്കനുഭവിക്കാതെ മറ്റുള്ളവർക്കായ് പങ്കുവയ്ച്ച് ജീവിക്കണം.

കേരളം / അന്താരാഷ്ട്രം / അന്താരാഷ്ട്രം / അന്താരാഷ്ട്രം / അന്താരാഷ്ട്രം

'വിശി

സമ്പത്തിനെ കുറിച്ച്

സ്വപ്നം കാണുന്നു.

വിജ്ഞാനി

സന്തോഷമരത കുറിച്ചു."

പ്രശ്നമുഴി

പങ്കുവെച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്കാണ് മറ്റുള്ളവരെ കാണാനാവുക. പങ്കുവെക്കലിന്റെ ജീവിത ശാസ്ത്രമാണ് നാം ഇന്ന് പഠിക്കേണ്ടത്. "പാവങ്ങൾ" എന്ന നോവലിൽ വിക്ടർ ഹ്യൂഗോ ഇപ്രകാരം എഴുതിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്, "ജീവിതം വാങ്ങാനുള്ളതല്ല, മറിച്ച്, കൊടുക്കാനുള്ളതാണ്." കൊടുക്കുന്നവർക്കാണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം. സമ്പത്ത് മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നേടാൻ നമുക്ക് സാധിക്കട്ടെ...

റവ. ഫാ. ഡോ. വർഗ്ഗീസ് പെരേപ്പാടൻ